

Viesi no ASV ar mūziku kalpo Dievam un cilvēkiem

No 19. līdz 23. septembrim Priekules baptistu draudzē viesojās ciemiņi no Fortmaiersas pilsētas (Fort Myers) Makgregora baptistu draudzes (ASV, Floridas štats), 16 cilvēku sastāvā ar mērķi kalpot Dievam un cilvēkiem Priekulē un novadā, dibināt draudzības saites ar Priekules baptistu draudzi un mudināt draudzi aktīvi iesaistīties Jēzus augstās pavēles pildīšanā (Mat 28:18–20): "Tāpēc ejiet un dariet par mācekļiem visas tautas, tās kristīdami Tēva, Dēla un Svētā Gara Vārdā, tās mācīdami turēt visu, ko Es jums esmu pavēlējis".

Ceturtdienā - pirmajā vizītes dienā - viesi apmeklēja Purmsātu speciālo internātpamatskolu, Gramzdas pamatskolu un Priekules vidusskolu, kur skolēniem un skolotājiem sniedza slavēšanas koncertu. Koncerta ietvaros viesi rādīja arī nelielu leļļu izrādi, kas attēloja Bībeles stāstu par Jonu un viņa ceļojumu uz Ninivi, sniedza savas personiskās liecības par Dieva žēlastību un pestīšanu, kā arī viesu mācītājs Dans Allens teica uzrunu. Vakarā viesi bija aicināti uz Priekules kultūras namu, kur notika ikgadējais rudens pasākums „Rudens veltes mūsu galdam” ar kulināro gardumu izstādi un degustāciju, ko bija sarūpējušas biedrības „Zilais lakatiņš” dalībnieces. Viesi labprāt testēja ziemas krājumus burciņās un citus virtuves gardumus, mēģinot uzminēt sastāvdaļas. Biedrības „Zilais lakatiņš” viesus priecēja arī ar savām dziesmām un senioru dejām.

Piektdienā ciemiņi apmeklēja radošās apvienības „Saspraude” darbu izstādi Zviedru vārtos, kā arī apskatīja Priekules evaņģēliski luterisko baznīcu, tajā nodziedāja dziesmu „Ak lielais Dievs” un uzkāpa baznīcas zvanu tornī. Vakarpusē notika draudzības vakars pusaudžiem un jauniešiem kopā ar viesiem no ASV.

Sestdienas rītā bija noorganizētas atsevišķas brokastis draudzes vīriem un sievietēm kopā ar viesiem, kurās viesi dalījās savos laimīgos ģimenes noslēpumos. Vakarā notika koncerts dvēselei, kas pārspēja visas cerības – klātesošos uzrunāja viesu patiesās un skaidrās liecības par Dieva darbiem viņu dzīvēs un līdz sirds dziļumiem izjustās dziesmas, liekot pievienoties divvalodīgā, patiesā Dieva pielūgsmē un slavēšanā.

Svētdienā notika svētku dievkalpojums ar Latvijas Baptistu Draudžu Savienības bīskapa Pētera Sproģa uzrunu, ASV Makgregora baptistu draudzes mūziķu dziedātajām dziesmām un viņu mācītāja Dena Allena svētrunu, kurā viņš klātesošo uzrunāja ar jautājumu, kāds ir tavas dzīves augstākais mērķis un aicināja satvert mirkli, par savu dzīves moto izvēloties Pāvila dzīves moto: būt kā Kristus, līdzināties Viņam.

Pēcpusdienā plkst.16.00 notika draudzes 147. gadsvētku dievkalpojums, kuru kuplīnāja viesmūziķu grupa “Kreščendo” no Liepājas. Svētrunu sacīja Liepājas Pāvila baptistu draudzes

jauniešu vadītājs, evaņģēlists Toms Bermaks, kurš klātesošos uzrunāja ar aicinājumu būvēt garīgos tiltus. Dievkalpojumu noslēdza sadraudzības pasākumus ar cienastiem un draudzes pateicības vārdiem mācītājam ar ģimeni, draudzes nozaru pašreizējiem un bijušajiem vadītājiem un ASV viesiem.

Pirmdienas rītā daļa no ASV māsām kuplināja māmiņu tikšanos un dalījās informācijā par savas draudzes kalpošanas nozarēm u.c., kamēr cita viesu komanda nodarbojās ar atnākušajiem bērniem. Pēc pasākuma viesi devās ekskursijā uz Liepāju, kur apskatīja Sv. Trīsvienības baznīcu, Sv. Nikolaja Jūras katedrāli, Karostu, Rožu laukumu u.c. Viesi devās arī pie Baltijas jūras, kur, kā izrādījās, tajā laikā sākās vētra, tāpēc viesiem došanās pie Baltijas jūras likās kā neaizmirstams piedzīvojums – jūra bija pelēka, bija lieli viļņi un stiprs, auksts vējš, pa gaisu gāja smilšu vērpētes, - taču tas neatturēja vienu no ASV viesiem, Polu, ugunsdzēsēju pēc profesijas, novilkt apavus un iekāpt aukstajā ūdenī, lai uz mājām, kas atrodas tropiskajā Floridas štātā un ko apskalo siltās Meksikas liča straumes,

paņemtu atmiņas par auksto un vējaino Baltijas jūru. Pirmdienas vakarā baznīcā notika saviļņojošas atvadas no viesiem ar mazām dāvaniņām, novēlējumiem, dalīšanos atklāsmēs par kopā pavadīto laiku.

Otrdienas rītā viesi devās uz Rīgu, kur vēl apskatīja dažas ievērojamākās vietas – Etnogrāfisko brīvdabas muzeju, Vecrīgu u.c., lai jau pēc dažām stundām dotos mājupceļā uz Fortmaiersu, ASV.

Gan draudze, kas uzņēma viesus, gan paši viesi secināja, ka, neskatoties uz valodu barjerām, kultūras atšķirībām, visi esam brāļi un māsas Kristū, kam kopējs mērķis – kalpot Dievam un vest cilvēkus pie Kristus. Viesi atzinās, ka daļa no sirds vienmēr paliks Priekulē ar tās ļaudīm un ka noteikti pie mums ciemosies vēl kādreiz.

Vēlu, lai mums izdotos tik patiesi un sirsnīgi uzņemt ne tikai retos ciemiņus, bet arī ikdienā izrādīt līdzcilvēkiem savu labo gribu un spēju saprast, kā ar šiem viesiem, kad valodas barjera nebija šķērslis jaunām draudzībām.

Kristīne Jaunzeme

Esmu pārliecināta, ka lielākajai daļai Priekules iedzīvotāju viņi paliks siltā atmiņā un noteikti sirsniņās kāds stūrītis ilgojas atkal viņus satikt un pavadīt laiku kopā.

Draugi bija par ļoti lielu iedrošinājumu un svētību daudziem cilvēkiem. Arī man.

Kādu dienu, pirms viesi no ASV bija atbraukuši, saņēmu telefona zvanu ar jautājumu vai es varētu palīdzēt kādā lietā, un īsti laikam nesagaidot par kādu palīdzību ies runa, jau atbildēju, ka noteikti varu. Un tālāk sekoja ziņa par draugiem no Amerikas, un, ka priekš viņiem vajadzētu sagatavot nelielu ekskursiju pa Liepāju un ja iespējams arī kaut ko patulkot.

Es nodomāju, kas tur liels? Ekskursiju maršrutu varu sagatavot. Tulkot... It kā jau es neesmu nekāds angļu valodas speciālists, bet nav arī gluži tā, ka neko nesaprotu, tāpēc piekritu vajadzības gadījumā arī tulkot.

Un patiesībā, Dievs ar šo darbiņu bija paredzējis daudz vairāk nekā es domāju. Sagatavot ekskursiju maršrutu varbūt arī nebija grūti, taču miljons apstākļu nospiež mani uz ceļiem, lai tikai es to nespētu paveikt.

Ja domās jau man bija skaidrs, kas ir tās vietas, uz kurām es ciemiņus labprāt aizvestu un pastāstītu, tad darbos tas it nemaz nenācās viegli, jo uzlikt ekskursijas plānu uz papīra un sameklēt nepieciešamo informāciju nebija viegli.

Šodien atskatoties tik spilgti varu atpazīt, kā tumsas spēki cīnījās, lai Dieva valstība neietu plašumā. Šajā laikā radās tik daudz pienākumu, uzdevumu, darbi likās trīskāršojušies, kaut mēneša atskaites bija sagatavotas, iesniegtas un akceptētas. Un katru dienu ekskursijas plānošanu es atliku, atliku un atliku. Līdz sapratu, ka man ir jābūt daudz, daudz atbildīgākai pret to, ko Dievs man ir uzticējis.

Aizdomājos kā bija ar to kalpu, kam kungs iedeva piecus naudas podus, un viņš gāja un nopelnīja vēl tikpat; un kalps, kuram kungs deva divus naudas podus arī darīja tāpat, bet kalps kuram kungs deva vienu naudas podu, gāja un noslēpa to un pēc tam attaisnojās, ka kungs jau tāpat ir ļoti bargs un viņš pļauj, ko nav sējis un lasa, ko nav kaisījis, un baidoties no viņa, šo naudas podu paslēpa un cik saņēma, tikpat atdeva arī atpakaļ savam kungam (Mat.25:14-30)

Dievs šo ekskursijas uzdevumu uzticēja man, jo Viņš man bija jau devis šīs zināšanas un pieredzi un informāciju par dažādām vietām. Gluži kā tos naudas podus. Man tikai savi *naudas podi* bija jāliek lietā. Es, protams, bieži pieķēru sevi attaisnojāties, ka nekad neesmu bijusi gids, ka nekad man nav bijis citā valodā jāstāsta par kādu

pilsētu. Un man pat kļuva trakoti bail, ka es izgāzīšos un nesniegšu perfektu priekšstatu par savām spējām noorganizēt ekskursiju.

Bet Dieva plāns jau nebija izcelt manas spējas. Spējas vadīt ekskursiju vai ko citu. Dieva plāns bija iepriecināt savus bērnus un kādam bērnam atklāt dažas jaunas detaļiņas par viņu. Šajā gadījumā detaļas man pašai par mani.

Tā pienāca ekskursijas diena. Likās, ka esmu visu sarūpējusi. Maršruts izplānots. Vismaz trīs dažādi veidi ekstra gadījumiem, ja līst, ja nepietiek laika vai laika paliek pāri daudz, ja ciemiņiem negribas daudz staigāt vai arī gribas staigāt. Pusdienas jau sarunātas nedēļu pirms un rezervēts gan restorāns, gan sarunāts uzklāt lielu kopīgu galdu un operatīvu apkalpošanu par cik bijām nedaudz ierobežoti laikā. Bet neskatoties uz visu manu organizāciju, radās dažādi šķēršļi - ēdienkarte norunātajā laikā nebija gatava; kad ēdienkarte bija sagatavota, tad paši ciemiņi bija izklīduši un vairāki cilvēki nebija izvēlējušies pusdienu piedāvājumu; nosūtot sarakstu ar vēlamo pusdienās saņēmu satrauktu zvanu, ka deserti nebūs tik daudz, cik vēlos pasūtīt. Un nu jau man likās, ka tumši mākoņi savelkas virs manis.

Paldies Dievam, ka Viņš ir devis atklāsmi visās lietās uzticēties un paļauties uz Viņu. Lai arī bieži vien mēs aizraujamies un darbojamies savā spēkā, manā dzīvē Dievs ik pa laikam "norauj roņeni". Un arī par šo ekskursijas un pusdienu Liepājā dienu, mans Debesu Tētis "norāva roņeni".

"Stop!!!" Es dzirdēju to nepārprotami. "Ievelc elpu! Nomierinies! Viss būs ļoti garšīgi, ļoti interesanti un neviens neapbižosies, ja plānotā deserta vietā saņems citu - tikpat vai vēl garšīgāku. Tāpat arī ekskursija - jūs redzēsiet tik cik tas būs nepieciešams" Man atlika vien piekrist un paļauties, ka Dievs sakārtos arī šo lietu.

Es aizspiedu ausis, aizvēru acis un domās visu noliku Dieva rokās.

Tajā brīdī Dievs atvēra debesis un apturēja lietu. Viņš pielika tur sauli, kas silti apspīdēja mūs līdz pašām ekskursijas beigām. Dieva tuvumu un mīlestību, es domāju, ka mēs visi izjutām kopā pusdienojot un saņemot, šķiet, visgaršīgākos ēdienus kādi jebkad būtu baudīti. Pastaiga pa pilsētu bija nesteidzīga un interesanti bija piedzīvot spēcīgas vēja brāzmas pilsētas pludmalē, kas man asociējās ar televīzijas raidījumos redzētām

Nekad nebrauc dzēris

Mammu, es biju ballītē. Atcerējos, ko tu man reiz mācīji. Tu biji piekodinājusi nelietot alkoholu, tāpēc dzēru limonādi.

Un, kā jau tu biji paredzējusi, es ar to lepojos. Zinu, ka rīkojos pareizi, mamm, un ka tev vienmēr taisnība.

Kad ballīte beidzās, visi sakāpa automašīnās un devās projām. Pie savas mašīnas stūres sēdos ar apziņu, ka mājās nokļūšu sveika un vesela, jo tu mani esi audzinājusi ar atbildību un mīlestību.

Es braucu pa galveno ceļu, taču kāds cits braucējs mani nepamanīja un mūsu automašīnas saskrējās. Gulēdama uz ceļa, dzirdēju policistu sarunu. Mammu, viņi teica, ka otrs šoferis bijis piedzēries, bet par to nākas samaksāt man.

Es te guļu un mirstu, mamm! Kaut tu ātrāk atbrauktu!

Kā gan tas varēja notikt ar mani? No manis izplūst dzīvība kā no caura gaisa balona. Ārsts saka, ka drīz miršu, bet, mammu, gribu, lai tu zini, ka es nebiju dzērusi. Dzēra pārējie. Viņi rīkojās nedomājot. Otrs šoferis droši vien brauca no tās pašas ballītes. Mūs

atšķir tikai tas, ka viņš bija lietojis alkoholu, bet es... es drīz pametīšu šo pasauli.

Kādēļ cilvēki dzer? Tā taču var izpostīt visu savu dzīvi.

Jūtu asas sāpes – kā no naža dūriena.

Mammu, cilvēkam, kurš izraisīja avāriju, nekas nekaiš. Manuprāt, tas nav godīgi. Es te mirstu, un vienīgais, ko viņš var darīt, ir - noraudzīties manā nāvē.

Saki brālim, lai neraud. Un piekodini tētim būt drosmīgam. Mammu, es vēlos, lai uz kapa pieminekļa būtu uzraksts: „Tēva acuraugs”.

Kāpēc neviens tam puisim nepateica, lai nebrauc dzēris? Ja kāds to būtu atgādinājis, tad es joprojām būtu dzīva.

Man sāk trūkt elpas, es ļoti baidos.

Mammu, lūdzu, neraudiet par mani! Tu allaž biji blakus, kad man vajadzēja tavu atbalstu. Pirms atvados, vēl gribu pajautāt: - Es taču nebraucu dzērusi... kādēļ jāmirst ir man?

/autors nezināms/

OO

- Muzikālās Kalpošanas Apvienības Padome aicina draudžu muzikālo kolektīvu pārstāvjus - tas ir delegātus un viesus uz kārtējo Muzikālās Kalpošanas apvienības kongresu 18. un 19. oktobrī.

Kongresa otrās dienas izskaņa iecerēta ievērojamā latviešu baptistu garīgās mūzikas komponista Kārļa Līdaka daiļrades noskaņā sakarā ar viņa 120. dzimšanas dienu. Nozīmīgu savas kalpošanas daļu viņš pavadīja Rīgas Semināra draudzē. Tādēļ esat ielūgti un gaidīti dziedāt **koncertā ar K. Līdaka dziesmu atskaņojumu kongresa noslēgumā plkst.16.00 Savienības namā**. Mēģinājums 13:00 - 15:30

Saprotamu iemeslu dēļ pats personīgi K.Līdaks mūsu vidū ierasties nevarēs, tomēr komponista klātbūtnes sajūtu radīt varēsīm, dziedot viņa komponētās dziesmas. Kaut arī tās prasa labus balsus un mūzikas padziļinātu izpratni, visas viņa dziesmas mūsu draudzēs ir dziedātas. Tā nu bailēm par muzikālajām grūtībām nevajadzētu nevienu no šīs kopkora dziedāšanas atturēt.

Mīļi aicinām visus ieinteresētos mūsu draudžu dziedātājus piedalīties šajā K.Līdaka piemiņas koncertā!

Rīgas Semināra draudzes vārdā - Guntis Baumanis

- Bet kongresa ieskaņā jeb priekšvakarā **piektdien, 18. oktobrī 19.00 Mateja baznīcā interesants darbīgs kopmēģinājums meistarklases formātā**. Ar kori, ko veidosim mēs - diriģenti un dziedātāji (visi, kurus interesē darbs ar kori un darbošanās korī) strādās kāds zinošs un pieredzējis Latvijas kordiriģents.
- Fonds “Alfa Latvija”, mācītājs Rinalds Grants, priesteris Rihards Rasnacis un mācītājs Edgars Mažis aicina visus bijušos, esošos un topošos Alfas kalpotājus uz 4. Alfas konferenci Rīgā šī gada 9. un 10. novembrī.

Programmā paredzētas četras dalībnieku plūsmas: **Kalpotāju konference, Alfa iesācējiem, Alfa cietumā un Attiecību kursi** – pirmo reizi tiks piedāvātas divu dienu apmācības tiem, kas apsver iespēju rīkot Laulāto kursu vai Pirmslaulību kursu savā draudzē.

- 12.oktobrī plkst. 18.00 aicinām uz **Pielūgsmes vakaru** jauniešiem kopā ar Āgenskalna pielūgsmes grupu – būs liecības, video, mūzika, kopīga pielūgsmē. Ar šo Pielūgsmes vakaru atsāksies regulārie Jauniešu vakari, kas turpmāk būs katru piektdienu plkst. 19.00.
- Otrajā svētdienā svinēsim **Pļaujas svētkus** kopā ar ciemiņiem no Ilaiķiem. Pļaujas svētki vienmēr mums atgādina, ka Dievs vēlas svētīt zemes augļus. Esam aicināti nest rudens veltes Pļaujas svētku galdam. Pēc tam viss ziedojums tiks nogādāts Rīgas Āgenskalna senioriem.

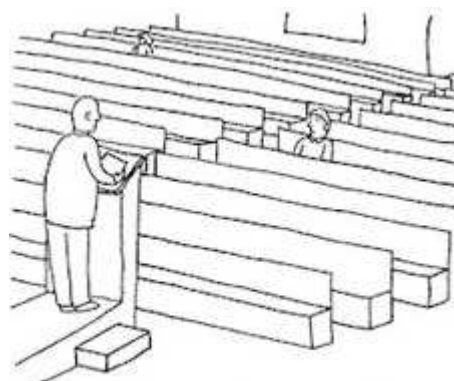
Dievs mūs nesvētī tāpēc vien, lai darītu mūs laimīgus.

Viņš mūs svētī, lai mēs būtu par svētību citiem.

/W. Wiersbe/

Sveicam dzimšanas dienā!

- 1.10. – Aigars Dārznieks – 40 gadu jubileja
- 4.10. – Mirdza Saule
- 5.10. – Sarma Cērpa – 50 gadu jubileja
- 5.10. – Gita Ķere – 30 gadu jubilejā
- 18.10. – Elīna Roga
- 26.10. – Ilmārs Arājs
- 26.10. – Svetlana Šildere
- 26.10. – Judīte Šlionska
- 29.10. – Sintija Konkoļa
- 30.10. – Dzintra Liekniņa – 65 gadu jubileja

IT IS NOT ABOUT THE NUMBERS

Skaitļiem baznīcā nav nozīmes

OO

...no bērnu sarunām ar Dievu

- ✓ Dārgais Dievs! Vai Tu tiešām esi neredzams, vai tas ir tikai triks?
- ✓ Dārgais Dievs, vai Tu gribēju, lai žirafe izskatās tieši tāda, vai Tev tā tikai gadījās?
- ✓ Dārgais Dievs! Mans opītis saka, ka Tu biji arī tad, kad viņš bija mazs zēns. Cik sens Tu esi?
- ✓ Dārgais Dievs! Paldies Tev par mazo brālīti, bet es tak Tev lūdzu kucēnu.
- ✓ Dārgais Dievs! Kā tas nākas, ka Tu vēlāk nerādīji jaunus dzīvniekus? Mums vēl joprojām ir tie paši vecie.
- ✓ Dārgais Dievs! Varbūt Kains un Ābels nebūtu viens otru nogalinājuši, ja viņiem būtu katram sava istaba?
- ✓ Dārgais Dievs, es domāju, ka Tev nav viegli mīlēt visus cilvēkus pasaulē. Manā ģimenē ir 4 cilvēki un man jau ir grūti ar viņiem.
- ✓ Dārgais Dievs, no visiem cilvēkiem, kas pie Tevis strādā, man vislabāk patīk Pēteris un Jānis.
- ✓ Dārgais Dievs, ja Tu redzi mani svētdien baznīcā, tad skaties uzmanīgi, es Tev parādīšu savas jaunās kurpes.
- ✓ Dārgais Dievs, es nekad neesmu juties vientuļš, kopš uzzināju par Tevi.
- ✓ Skolā man mācīja, ka gaismu izgudroja Edisons, bet svētdienas skolā man teica, ka Tu to izgudroji. Man šķiet, ka Edisons nozaga Tavu ideju.

Pateicība Dievam un šīs avīzītes tapšanas palīgiem.
zentasvara50@inbox.lv mob.t.26801575

